

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:37
מוצאי שבת.....7:05
שיעורים כסדרן
נ"ך.....אסתר א' ב'
בבלי.....עירובין פ"ג
ירושלמי.....מגילה כ"ג
תוספתא.....בבא מציעא ג'
רמב"ם.....שבת ו'

שעה 10, גליון 6 (471)

פרשת לך, י"ג חשוון, שנת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

וואס באגלייט דעם מענטש?

חז"ל זאגן (אבות פרק ו'): "אין מלוין לו לאדם לא פסוף וזהב ולא אבנים טובים ומרגליות אלא תורה ומעשים בלבד" - די גאלד און זילבער, די געלט וואס א מענטש זאמלט זיך אין אויף די וועלט, דאס באגלייט אים נישט אויף יענע וועלט, נאר די תורה און גוטע מעשים וואס ער האט אריינגעכאפט אויף די וועלט.
עס איז געקומען אמאל א איד צו מוהרא"ש אין ישיבה און ער האט געבעטן פון מוהרא"ש אז די בחורים פון ישיבה זאלן קומען צו א לוי' צו באגלייטן א נפטר. מוהרא"ש האט יענעם געפרעגט אויב עס האנדלט זיך פון א ספעציעלע לוי' פון א מת מצוה אז עס איז נישטא ווער עס זאל באגלייטן, אדער ער וויל פשוט אז עס זאל זיין מער מענטשן ביי די לוי'. יענער האט געענטפערט אז עס איז יא דא ענגונג מענטשן, נאר ער קען באשטיין אז די בחורים זאלן אויך אהינקומען. מוהרא"ש האט אים געזאגט אז אויב אזוי זאל ער נישט מבטל תורה זיין פון די בחורים. חז"ל זאגן (שבת ק"ט): אז מען שטערט נישט די תינוקות של בית רבן פון לערנען, אפילו ווען עס האנדלט זיך פון בויען דעם בית המקדש, און דעריבער איז דאך זיכער אין דעם פאל אז מען טאר זיי נישט שטערן פון לערנען אז זיי זאלן גיין צו די לוי'.

דאן איז מוהרא"ש אריין אין א שמועס איבער דעם ענין אז דער עיקר כבוד פון א נפטר איז ווען ער האט די מלאכים וואס באגלייטן אים. ווען א מענטש האט געהאט שכל און ער האט אנגעפולט זיינע טעג און <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבאים ומלך בלע היא צער. אין די וואכנדיגע פרשה געפינען מיר די ערשטע מלחמה אין די תורה, ווען די פינף קעניגן האבן געפירט א מלחמה מיט די פיר קעניגן.

רש"י טייטשט אויס די אלע געמען פון די קעניגן ווי שלעכט זיי זענען געווען, "ברע" איז געווען "רע לשמים ורע לבריות", שלעכט צום אייבערשטן און צו מענטשן, "ברשע" איז געווען "נחעלה ברשעות", ער האט געהאט א הויכע מאס רשעות, "שנאב" האט פיינט געהאט דעם טאטן אין הימל, און אזוי ווייטער די איבריגע שלעכטע קעניגן ווי אזוי זיי האבן ווידערגעשפעניגט קעגן דעם אייבערשטן.

די צוויי זאכן זענען געוואנדן איינס אינעם צווייטן, לויט וויפיל א מענטש האט אמונה, ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, אלץ מער לעבט ער בשלום מיט יעדן איינעם, ער קריגט זיך נישט מיט קיינעם. טאקע דערפאר וואס די שלעכטע קעניגן זענען געווען אזוי שטארק קעגן דעם אייבערשטן, דעריבער האבן זיי געפירט מלחמות אויף מיט מענטשן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ל"ג) אז א מענטש דארף אלץ זוכן נאר שלום, סיי אז ס'זאל זיין שלום צווישן אידן, און סיי אז דער מענטש זאל האבן שלום מיט זיך אליין, ער זאל אלץ טרעפן דעם אייבערשטן אין זיין לעבן, סיי ווען ס'גייט אים גוט און סיי ווען נישט.

דאס גייט צוזאמען, ווען א מענטש טוט עבירות, שוואכט דאס אפ זיין אמונה, ער הויבט אן האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן פארנוואס זאכן גייען נישט אזוי ווי ער וויל, ער ווערט ברוגז אויפ'ן אייבערשטן, און ער ווערט ברוגז אויף זיך אליין, ער איז נישט קיין צופרידענער מענטש, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך אליין, און דאן הויבט ער זיך אן קריגן מיט אלע ארומיגע, ווייל א מענטש וואס לעבט נישט בשלום מיט זיך, קען זיכער נישט לעבן בשלום מיט אנדערע.

שלום איז די גרעסטע זאך וואס קען נאר זיין, חז"ל זאגן (סוף עירובין) "לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום", דער אייבערשטער האט נישט געטראפן א כלי וואס זאל האלטן אלע גוטע ברכות פאר אידן, נאר שלום. און ווייל שלום איז אזא גרויסע זאך און אזא וויכטיגע זאך, פארלינגט זיך דער יצר הרע אזוי שטארק אז מ'זאל זיך נא קריגן איינער מיט'ן צווייטן, כאטש וואס דער מענטש ווייסט אז ס'וועט נישט ארויסקומען קיין שום גוטס פון די מחלוקת, ס'וועט נאר ברענגען צרות און יסורים מיט עגמת נפש, פון דעסט וועגן זעט מען ליידער אזויפיל מענטשן וואס קריגן זיך, און מיט דעם שטערן זיי אלע גוטע ברכות פון צו קענען אנקומען צו זיי.

דאס מיינט נישט צו זאגן אז מ'מוז אלץ האלטן אזוי ווי יענעם, יעדער איינער איז בארעכטיגט צו האבן זיין אייגענעם מיינונג, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען נישט פיינט האבן דעם צווייטן ווייל יענער האלט אנדערש. יעדע רגע וואס מ'האט פיינט א צווייטן איד איז מען עובר אויף א לאו פון "לא תשנא את אחיך בלבבך" (ויקרא י"ט, י"ז), און מיט דעם איז די לאו פיל ערגער פון אנדערע לאוין, ווייל א געווענליכע לאו איז מען נאר עובר בשעת מ'טוט עס, ווען עס קומט אבער צו פיינט האבן א איד, האט מען אן עבירה יעדע רגע וואס מ'האט יענעם פיינט.

דערפאר דארף א איד טרעפן א צדיק וואס קען קודם מאכן שלום ביים מענטש אליין, א צדיק וואס קען אריינברענגען אינעם מענטש אזא שטארקע אמונה אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטן צום גוטן, נישט קיין חילוק וואסערע שוועריקייטן ער גייט דורך זאל זיין הארץ שטענדיג בלייבן גאנץ מיט'ן אייבערשטן, און דאן איז דער מענטש אלעמאל פרייליך און צופרידן, ער וועט זיך שוין נישט קריגן מיט קיינעם, און נישט פיינט האבן קיינעם.

ווען א מענטש איז בשלום מיט זיך אליין, ער האט נישט קיין שום קשיות און ספיקות אויפ'ן אייבערשטן, דאן לעבט ער בשלום אויף מיט אלע זיינע ארומיגע, און ער שפירט א טעם גן עדן נאך אויף די וועלט, ער האט זיס און גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(תוך הנחל לך תשס"ה)

א גוט ווארט

זאלסט קיינמאל נישט רעדן צו דייע קינדער אויף אנדערע אידן און אנדערע רבי'ס; ווען דו קינדער קומען אהיים מיט זאכן פון חדר, פון דעם רבי'ן פון יענעם רבי'ן - זאלסטו דאס נישט אנוועק מאכן, ווייל ווען מען מאכט אנוועק דעם און יענעם, ביים סוף מאכן די קינדער א פשרה - זיי מאכן אלעמען אנוועק...

רעד מיט דייע קינדער נאר גוטס; אלע ווערטער זאלן זיין גוטס, וועסטו זען נחת פון זיי.

(עצתו אמונה נח תשפ"א)

דארף מען האפן גרייט די פאספארטן צו אנטלויפן פון אמעריקע?

יום ד' פרשת בראשית, כ"ו תשרי, שנת תשפ"א לפ"ת קטן אייער מאן האט מיר געפרעגט, איר ווילט וויסן אויב עס איז אמת אז נאך אביסל וועלן מיר אלע דארפן אנטלויפן פון אמעריקע; א פרוי זאגט פאר אלע פרויען אז זי האלט מיט זיך א גאנצן צייט די פאספארטן פון די גאנצע משפחה ווייל מוהרא"ש האט געזאגט מען וועט דארפן אנטלויפן, איר פרעגט אויב איר זאלט אויך אזוי טון.

עס דערמאנט מיר די מצעה וואס מוהרא"ש האט דערציילט, מען האט אמאל דערציילט פאר רבי נתן זכרונו לברכה אז עס זענען דא חסידים וואס פירן זיך צו לייגן אונטער זייער קישן א פלאש ברוינקען, און ווען זיי וועקן זיך אויף פרעגן זיי: 'משיח איז נאך נישט דא?!' און זיי הייבן אן טרינקען ביז זיי ווערן שיכור און שלאפן נאכאמאל איין; זיי זאגן אז ווילאנג משיח איז נאך נישט דא דארף מען איינשלאפען דעם יצר הרע, ווייל אז מען שלאפט זינדגט מען נישט, האט רבי נתן געזאגט: "דאס איז נישט קיין עציה; מען דארף לייגן א תהילים אונטערן קישן, און ווען מען וועקט זיך אויף און מען זעט אז משיח איז נאך אלץ נישט דא, זאל מען נעמען דעם תהילים, זאגן תהילים און שרייען צום אייבערשטן".

זאגט פאר די פרוי וואס טראגט אירע פאספארטן מיט זיך וכו', אז אנשטאט האלטן אין איר טאשקע טאג און נאכט אירע פאספארטן זאל זי האלטן מיט זיך א תהילים און דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים און בעטן אויף ווייטער.

אז איר ווילט וויסן וואס מוהרא"ש האט געהאלטן זאלט איר לערנען א'שר בנחל, אין די בריוו ליגט אלעס; אלע סודות, אלעס וואס גייט זיין ביז משיח וועט קומען - ליגט אין די בריוו. קיינער זאל נישט קומען זאגן דאס און יענץ ווען מיר האבן די בריוו און דארט ווייזט אונז מוהרא"ש וואס מיר זאלן טון, ווי אזוי מיר זאלן זיך פירן.

מיר וועלן ווייטער פארשפרייטן די הייליגע עצות, די גראדע שכל און זיסע לעבן פאר אלעמען און אזוי וועלן מיר ברענגען משיח וואס וועט אונז מיט נעמען קיין ארץ ישראל.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (צפון אמריקה בראשית תשפ"א)

יארן מיט גוטע זאכן, ער האט פרובירט אריינצואפן ווי מער תורה און מצות, וואס פון דעם ווערן באשאפן פילע הייליגע מלאכים. דאן וועלן די הונדערטער און טויזנטער מלאכים אים באגלייטן ווען ער קומט ארויף אויף יענע וועלט.

ספעציעל ווען א איד האט זיך צוגעוואוינט צו רעדן אסאך צום אייבערשטן. זאגט דער תנא דבי אליהו (פרק א') "לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם מלוין אותו עד שעה שהוא נכנס לבית עולמו" - ווען א מענטש רעדט אסאך צום אייבערשטן, וועט דאס אים באגלייטן ביז ער וועט אנקומען אין גן עדן.

מיר קענען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס רעדט צום אייבערשטן. יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט פון דעם באשאפן א מלאך וואס וועט אים באגלייטן אויף יענע וועלט און ער וועט אים אפהיטן די גאנצע וועג אז עס זאל אים נישט פאסירן קיין שום שלעכטס.

די לוי' פון מענטשן דא אויף דער וועלט איז נישט אזוי אינטערעסאנט, נישט דאס איז דער עיקר. פארקערט, דער רבי האט אמאל געזאגט אז אפילו א נפטר האלט זיך גרויס מיט א גרויסע לוי'. נישט פון דעם דארף מען מאכן אן עסק. מען דארף נאר זען זיך גוט אנצוגרייטן דעם גאנצן לעבן. מען דארף שטענדיג געדענקען אז עס וועט אמאל קומען א טאג וואס מען וועט דארפן פארלאזן די וועלט, און דאן וועט נאר זיין חשבו די מצות ומעשים טובים וואס מען האט אריינגעכאפט, און נאר זיי וועלן אים באגלייטן און העלפן אויף די גאנצע וועג.

מוהרא"ש האט דערציילט אז אין די שטאט טעפליק האט געוואוינט א ברסלב'ער איד, מען האט אים גערופן ר' הערשקא, ער האט געוואוינט זיין גאנץ לעבן אין עפעס א צובראכן הייזקעלע, קיינער האט זיך נישט אומגעקוקט אויף אים, און מען האט אים געהאלטן פאר זייער א פשוט'ער מענטש.

איינמאל האט רבי אהרן קיבליטשער ז"ל גערופן זיין איידעם רבי לוי יצחק ז"ל אינמיטן די נאכט ביי צלות, און ער האט געזאגט אז ער זאל גיין צום עק שטאט דארט ווי רבי הערשקא וואוינט און ער זאל קוקן זיין עבודה וואס ער טוט יעצט ביי חצות.

אנקומענדיג אהין האט רבי לוי יצחק אריינגעקוקט און געזען ווי רבי הערשקא זיצט איבערגעבויגן אויף עפעס א ספר און ער לערנט מיט א געוואלדיגע ווארימקייט און געשמאק. רבי לוי יצחק האט געזאגט אז דער רושם וואס ער האט דעמאלט באקומען איז געבליבן ביי אים זיין גאנץ לעבן. ער האט געזען א איד וואס איז א פשוט'ער מענטש, ער וועט נישט באקומען קיין פבד פאר זיין לערנען. ער זיצט אבער און לערנט די הייליגע תורה מיט אזא חשק און געשמאק.

ווען רבי הערשקא איז נפטר געווארן איז קיינער נישט געקומען צו זיין לוי'. ביי די לוי' האבן זיך באטייליגט נאר דריי מענטשן. רבי אהרן קיבליטשער מיט זיין איידעם רבי לוי יצחק און נאך א איד. רבי לוי יצחק האט זיך געוואונדערט פארוואס קיינער איז נישט געקומען צו די לוי', ער האט דאך נא געוואוסט אז דער איד איז בכלל נישט געווען אזא פשוט'ער איד. האט אים זיין שווער בארואיגט און געזאגט אז עס מאכט נישט צופיל אויס וויפיל מענטשן עס זענען דא יעצט אונטן ביי די לוי'. ווען דער רבי הערשקא קומט אבער ארויף אויבן אויף יענע וועלט, וועט ער האבן גענוג און נאך באגלייטערש. די צענדליגע טויזנטער מלאכים וועלעך זענען באשאפן געווארן פון די פילע מצות וואס ער האט אריינגעכאפט, און בעיקר פון די ליכטיגע נעכט וואס ער איז געזיצן און געלערנט און גערעדט צום אייבערשטן. די לוי' דארט אויבן, דאס איז דער עיקר וואס איז אינטערעסאנט.

ווען עס קומט אויס פאר א מענטש צו גיין צו א לוי', איז דאן די צייט וואס ער דארף זיך איבערקלערן און געדענקען דעם פלאץ וואו יעדער מענטש קומט צום סוף אן. און דאס זאל אים שטארקן אונצופולן זייער טעג און יארן מיט גוטע זאכן, אז ער זאל האבן מיט וואס ארויפצוקומען אויף יענע וועלט. ווען מען פירט אן ארון פון א נפטר וואס האט אויסגענוצט די צייט אין זיין לעבן, דאן איז דאס נישט א פשוט'ער ארון, נאר דאס איז אן ארון הקודש, א הייליגער ארון וואס איז אנגעפולט מיט פילע הייליגע ספרים וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען זיין גאנץ לעבן. דער צדיק רבי צבי אלימלך מבלאזשוב ז"ע, דער "צבי לצדיק", פלעגט אסאך זאגן משניות. איינמאל איז אריינגעקומען צו אים אן עלטערער חסיד, יענער איז נאך געווען ביי זיין טאטע'ן, דער הייליגער רבי דוד'ל דינובער ז"ע דער זון פונעם הייליגן "בני יששכר" ז"ע, און דער חסיד האט געזען ווי דער צדיק זיצט און זאגט משניות.

פאר דעם חסיד איז דאס נישט געפאלן, און ער האט זיך אנגערופן מיט א שטיקל גרינגשעצונג: "איר זענט אויך שטענדיג פארנומען מיט משניות?" ווען דער צדיק האט געהערט די ווערטער האט ער אנגעהויבן קלאפן מיט די פינגער און געזאגט: "אוי אוי, באלד קומט שוין דער מיט די טויזנט אויגן..."

דער חסיד האט נישט פארשטאנען וואס ער מיינט צו זאגן, האט אים דער צדיק אנגעהויבן מסביר זיין און אראפלייגן די שרעקליכע פחד און שרעק וואס עס כאפט א מענטש אין זיין לעצטער טאג ווען עס קומט צו אים דער מלאך המות מיט די טויזנט אויגן. אזא שרעקליכער פחד אז די נשמה פליט אים ארויס פון דעם אליין. און ער האט אויסגעפירט: "אבער דורך משניות קען מען געראטעוועט ווערן פון אים! נו, זאל איך נישט לערנען און זאגן אסאך משניות?!"

מענטשן ווייסן אז מען קען לערנען משניות לעילוי נשמת א נפטר, ווען א איד גייט אוועק פון די וועלט, נעמט זיך יעדער אונטער א מסכתא משניות לעילוי נשמת א נפטר, ווען א איד גייט אוועק פון די ווייסן אבער נישט אז מען קען אויך לערנען משניות פאר די אייגענע נשמה. "משנה" איז די אותיות "נשמה", און אויב קען דאס העלפן און דערהייבן א צווייטנס נשמה, קען עס זיכער אויפהויבן און הייליגן די אייגענע נשמה. פארוואס זאל א מענטש ווארטן ביז ער וועט אוועקגיין פון דער וועלט און ער וועט דארפן האבן גרויס רחמים אז איינער זאל טאקע לערנען משניות פאר אים? ווען א מענטש האט שכל ווארט ער נישט ביז דעמאלט, נאר ער לערנט אליינס משניות צו מאכן אן עלוי פאר זיין אייגענע נשמה, און אזוי דארף ער נישט צוקומען צו יענעם אמת'ס טובות.

וואויל איז דעם וואס זאלט זיך נישט נארן, נאר ער כאפט אריין ווי מער תורה, ווי מער מצות און גוטע זאכן אויף די וועלט, ווייל נאר דאס וועט אים באגלייטן אויף שטענדיג סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ד' ערך לוי' וחלק ט"ז ערך מת מצוה)

ELECTION 2020

שאלות ותשובות ברוסלב איך ציטער פון די אויסגאנג פון די וואלן אין אמעריקע

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זייער דערשראקן אז איך האב נישט געקענט פארן דאס יאר קיין אומאן, עס איז דורכגעגאנגען אזא שרעקעדיגע יאר, שנת תשפ"ו, די גאנצע וועלט האט זיך איבערגעדרייט, אלעס האט זיך געטוישט. יעצט גייט זיין וואלן אין אמעריקע און איך קען נישט טראכטן וואס וועט פאסירן אז עס גייט קומען אן אלטער אפגעקאלעקטער מענטש און פירן א לאנד. ווען איך לייגן עס ווען אין היסטאריע ביכער וואלט עס געווען גאנץ געשמאק, אבער עס מיטצולעבן איז גאר שרעקעדיג.

מיין גאנצע האפענונג איז געווען צו זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה און אויסבעטן א גוטע יאר, און יעצט אז מיר האבן נישט זוכה געווען דערצו, ציטער איך זייער שטארק וואסערע סארט יאר עס גייט קומען. איז נאך דא א וועג צו מאכן אז דאס יאר זאל זיין גוט און פריי?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

ישראל כח

יום ג' פרשת לך לך, ט' מרחשון, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

א שאד צו זארגן אומזיסטיגע זארג, דער אייבערשטער פירט די וועלט אזוי שיין און אזוי זיס, ער טוט אלעס און מאכט אלעס; נישט דער פרויענענט וועט אונז העלפן און נישט דער פרויענענט וועט שאדן מאכן, אלעס איז דער אייבערשטער, ער מאכט אלעס און טוט אלעס. אז מען פירט זיך מיט די תורה וועלן מיר האבן א זיסע יאר און אז מען פירט זיך נישט מיט די תורה דארף מען השיבה טון, ווייל אויב מען טוט נישט השיבה דעמאלט באקומט מען א שטראף; עס העלפט נישט אויב דער איז פרויענענט אדער ענער איז פרויענענט, עס ווענדט זיך נאר אין איין זאך 'אויב מען גייט מיט די תורה'.

הער אויף לעבן מיט דמונות, אויב דער פרויענענט געווינט וועט זיין גוט און אויב ענער געווינט וועט זיין שלעכט; נעם אריין אין זיך וואס דער אייבערשטער זאגט אין די תורה, אויב מען וועט גיין בדרך התורה וועט זיין גוט פאר אונז און פאר די גאנצע וועלט, און חס ושלום אויב מען גייט נישט מיט די תורה דעמאלט קומט אן עונש מן השמים.

מיר דארפן השיבה טון, זיך צוריק קערן צום אייבערשטן און טון נאר וואס דער אייבערשטער זאגט, דאן וועלן מיר האבן א שנת ברכה, א שנת גאולה; מען טאר נישט אויסהערן די גייעס וואס האקן און ליארמען טאג און נאכט אין קאפ אז דער וועט זיין א ישועה אדער ענער וועט זיין א ישועה. אז די גייעס רעדט אין איריש מיינט נאך נישט אז דאס איז פאר; מען קען רעדן אין אידיש, שרייבן אין אידיש - און עס איז קעגן די תורה, קעגן די אמונה, ווייל א ישועה וועט זיין נאר אז מען וועט זיך אויפהייבן דעם קאפ צום אייבערשטן, א ישועה וועט זיין ווען אלע וועלן אנערקענען אז אין עוד מלבדו; דעמאלט וועלן מיר האבן א שנת ברכה, א שנת פרוסה.

אז דו ווילסט אן עצה נישט צו זיין דערשראקן - זאלסטו אויפהערן הערן גייעס; גייעס איז א שעדליכע זאך, עס מאכט דעם מענטש דערשראקן און ווארפט אים אריין אין א פאניק. דער הייליגער מנחת אלעזר זכותו יגן עלינו טייטשט דעם פסוק פון די תוכחה (תקרא כו. טו): "והבאתי מך בלבבם", דער אייבערשטער זאגט, אויב מען וועט נישט גיין אין די וועגן פון די תורה וועל איך אריין לייגן א מורא אין אייך, "וירדף אתם קול עלה נדף", איר וועט אנטלויפן פאר שרעק פונעם קול וואס די בלעטלעך געבן ארויס ווען די ווינט בלאזט דערויף, טייטשט ער (בספר חיים ושלום) דער "עלה נדף", מיינט מען דער פארשטונקענעם בלעטל פון א צייטונג וואס דערשרעקט טאג איין טאג אויס פון מלקמות וכדומה; א רחמנות אויף די וואס לעבן מיט גייעס, זיי ווערן דערשראקן פון גארנישט מיט נישט, די גייעס ווארפט שטענדיג א פחד און א פאניק, דאס הרג'ט דעם מענטש מער ווי יעדע צרה.

חכמינו זכרונם לברכה ברענגען (מנחת חיים, בחוקותי, פרק טו) יהושע בן קרח האט דערציילט: "פעם אחת היינו יושבים בין האילנות, איינמאל זענען מיר געווען צווישן די ביימער, "ונשבה הרוח והטיחו העלים זה בזה", אינמיטן האט א ווינט צעבלאזן די ביימער און די בלעטלעך האבן זיך געשאקלט איינע אויפ'ן צווייטן און ארויסגעגעבן א קול, "עמדנו ורצנו ואמרנו אי לנו שמא נדיבקנו הפרשים", מיר זענען אנטלאפן פון פחד אז מען גייט אונז הרגען, "לאחר זמן נפנינו אחרינו, וראינו שאין בריה", נאכדעם האבן מיר געזען אז קיינער יאגט נישט און קיינער לויפט אונז נישט נאך, האבן מיר געוויינט אז עס איז מקום געווארן ביי אונז דאס וואס שטייט "וירדף אתם קול עלה נדף"; אזא פנים האבן די וואס הערן די גייעס, מען ווערט דערשראקן און צעמישט. מען קען נישט שלאפן פון פחד, בשעת קיינער יאגט נישט און קיינער רודף'ט נישט.

וואויל איז דער מענטש וואס זיין גייעס איז די פרשת השבוע, זיין גייעס איז א בלאט גמרא, מער פון דעם אינטערעסירט אים נישט; ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז דער בורא ומנהיג לכל הברואים, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט און פירט די וועלט, קיינער קען נישט בעסער מאכן אדער ערגער מאכן; אזא איינער איז זיך מוזן מיטן אייבערשטן וועלט, וואס ער דארף בעט ער דעם אייבערשטן, זיין האפענונג איז נישט אויף קיינעם נאר אויפ'ן אייבערשטן. איך בעט דיר זייער, חזן זיך די ערשטע אני מאמין וועט דיר גוט זיין; חזן זיך: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים", איך גלייב אז דער אייבערשטער האט אלעס באשאפן און דער אייבערשטער פירט אלעס, "והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", נאר ער אליינס האט אלעס געטון, טוט אלעס און וועט אלעס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה לך לתשפ"א)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים,
קען מען ליינען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה"

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט #3 718-387-2691

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (פא)

אין חרדן פון קריער: דער רבי ציעט זיך קיין זלאטיפאלע וואו מ'זעמט אים אויף זייער שיין יום כיפור דאווענט ער אין די גרויסע שול. שנה

מוצאי יום כיפור האט דער רבי געזאגט א שיין ווערטל אויף זיין שטייגער איבער די בעלי תפלות פון יום כיפור. ער האט געזאגט אז חז"ל זאגן דאך (פא קמא צ"ו) אז די מטבע פון אכרעם אבינו האט געהאט אן אלטער מאן מיט אן אלטע פרוי פון איין זייט און א בחור מיט א מייזל פון די אנדערע זייט, און יעצט האט דאך דער שווער געדאווענט מנחה און דערנאך האט דער איידעם געדאווענט בעילה, און ביידע פון זיי האבן נאר געדאווענט פאר זייערע ווייבער וואס האבן זיך צוגעהערט פון ווייבער שול, זיי האבן געוואלט געפעלן פאר זייערע ווייבער אז זיי קענען שיין דאווענען. און די ביידע זענען געווען חסידים פון שפאלע.

דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז ער האט געוואלט ביים דאווענען טון איבער דעם ענין פון די פריינדאצט, דאס מיינט דאס וואס די פריצים האבן אונעקגענומען די ברוינען ברענעריי פון אירן. דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט, "אויב ווייסט איר, שטעלט זיך דער סמ"ך מ"ם קעגן יעדע דבר שבקדשה, ער שטארקט זיך מיט אלע כוחות צו שטערן און מבקבל זיין, און יעצט איז יענער געקומען דאווענען פארן עמוד, האב איך אים אנווען געשטופט".

שלו

אזוי ווי די צוויי מענטשן, דער איידעם מיטן שווער, האבן פארשטאנען אז זיי זענען נישט געפאלן פארן רבי'ן, האבן זיי באשלאסן צו מאכט דא עפעס א מחלוקת.

זיי זענען געפארן קיין שפאלע און האבן אנגעברעט אויפ'ן רבי'ן אסאך פאלשע מעשיות, זיי האבן אויסגעטראכט זאכן וואס זענען נישט געשטויגן און געפלוין, און דאס אלעס האבן זיי דארטן דערציילט, ביז מהאט זיי געגלויבט און אנגענומען די לשון הרע און שקרים, און זאן האט ער געמאכט א גרויסע מחלוקת אויפ'ן רבי'ן.

פון דעמאלט האט זיך אנגעהויבן א פייערדיגע מחלוקת קעגן רבי'ן, ביז ממש די גאנצע שטאט האט געקריגט אויפ'ן רבי'ן. אזוי ווי ער איז געווען קודם א שמש אין זלאטיפאלע, און יעצט האט ער אנגענומען די לשון הרע און געמאכט א גרויסע מחלוקת אויפ'ן רבי'ן, דעריבער זענען נאכגעשלעפט געווארן נאך אים די מענטשן פון זיין שטאט און אויף די מענטשן פון זלאטיפאלע.

די געפערליכע מחלוקת וואס איז געווען דארט אויפ'ן רבי'ן, און די שרעקליכע סודרים וואס ער האט דארט געליטן, קען מען זיך גארנישט פארשטעלן און באגרייפן, דער רבי איז געזעסן אין זלאטיפאלע ממש ווי אויף דערנער.

שלה

דער רבי האט געזאגט אז דאס איז פון הימל אז ער מוז דארט זיצן, ווייל ער פאררעכט דארט די עבירה פון רבנים בן נכט.

שלת

נאך סוכות איז ער געפארן קיין זלאטיפאלע און דארט האט ער געעפנט א

גרויס מויל קעגן רבי'ן, און געמאכט גאר אסאך מחלוקת אויפ'ן רבי'ן, ביז די גאנצע שטאט האט זייער שטארק געקריגט אויפ'ן רבי'ן, און מ'האט גערעדט אויפ'ן רבי'ן אלע שלעכטע זאכן. אלעס האט זיך אנגעהויבן פון די לשון הרע וואס ער האט מקבל געווען, און פון דעמאלט האט זיך אנגעהויבן פארשפרייטן אויף די וועלט די מחלוקת אויפ'ן הייליגן רבי'ן.

שמ

דער רבי האט געזאגט, "איך האב געוואוסט אז דער סמ"ך מ"ם וועט אויפשטיין קעגן מיר, איך וואונדער זיך אבער אויף דעם וואס מ'האט עס איבערגעגעבן פאר אים".

דער רבי האט געזאגט א ווערסל, "חז"ל זאגן דאך אז מענטש זאל זיך ענדערש אריינארופן אין לייבן גריב ווי איידער צו ווערן איבערגעגעבן אין די הענט פון זיין פינט, וואס טוט מען אבער וואס דער שונא אליץ איז דער לייב?"

דער רבי האט געזאגט, "אויף זענע וועלט וועט זיין א שיינ שפילעכל מיט אים".

שמא

דערנאך האט זיך פארשטערקט און פארשפרייט די מחלוקת, ווייל ער איז ארומגעפארן אסאך און גערעדט איבעראל שלעכטס אויפ'ן רבי'ן. ווען דער רבי האט געזעהן פון דעם אז ער מאכט מחלוקת און דערציילט אויף אים זאכן וואס האבן ער האט נישט געטון אדער געטראכט דערפון, האט דער רבי זיך אויסגעדרוקט אז ס'טוט אים זייער ווי אז מ'האט איבערגעגעבן די מחלוקת צו אים.

דערנאך האט דער רבי געזאגט אז דאס איז פשט וואס דוד המלך האט געזאגט (הגלים ק"ח, ט) "ואני אראה בשנאי", לכאורה איז דאך שווער, דוד המלך האט דאך געוואוסט אז זיין פינט איז שאול המלך, ווי אזוי קען זיין אז ער האט געוואלט זען א נקמה אין אים? חז"ל זאגן דאך (מועד קטן ט"ז:) אויפ'ן פסוק (שמואל ב' כ"ב, א) "וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הצייל ה' אתו מפך כל איביו ומפך שאול", דער אייבערשטער האט געזאגט צו דוד המלך, "דוד, דו זינגסט שירה אויף די מפלה פון דוד? ווער דו וואלט געווען שאול און ער דוד, וואלט איך געמאכט פארליין אסאך דוד'ס צוליב אים", ווייל שאול המלך איז געווען זייער א גרויסער צדיק, אזוי ווי חז"ל רעכענען דאך אויס זיין גרויסקייט. ווי אזוי קען זיין אז דוד האט געוואלט זען נקמה אין שאול המלך?

נאר דוד המלך האט געזאגט, "רבונו של עולם, געב מיר אויגן אז איך זאל קענען זען אין מיין פינט, איך זאל זען וואו ער שטייט, איך זאל וויסן אין וועלכע מדרגה ער איז זעצט, און אזוי וועל איך וויסן פונקטליך זיין מדרגה".

און דער רבי האט דעמאלט געזאגט פאר אנשי שלומינו, "איר זאלט וויסן מייע טייערע ברודער און פריינט, איך וועל אייך אויסזאגן א סוד, און איר זאלט באהאלטן דעם סוד עס זאל זיין נאר צווישן אייך, נישט צו מאכן מער מחלוקת, וכו'".

שפעטער האט געטראפן די גאנצע יאה אפגעשריבן בכתב יד פון רבי'ן, עס איז אבער געבליבן אין כתב יד, מ'קען עס נישט דרוקן.

שמב

ווען דער הייליגער צדיק רבי יעקב שמשון משפישין'ווקא זייע האט געזעהן וואס די אויבנדערמאנטע צוויי מלשינים האבן געטון, אז זיי האבן גערעדט אויפ'ן רבי'ן אויסגעטראכטע פאלשע מעשיות, האט ער זיי שטארק געשאלטן מיט די קללה וואס שטייט ביי די מרגלים וואס האבן גערעדט לשון הרע, אז זייער ציגן זאל זיך אויסציען ביז זייער בויך (סוטה ל"ה).

פארזעצונג קומט אריין - נענטער פון ספר "שעלת הנדק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' שיינע סיום הש"ס אין ישיבה

די וואך דינסטאג איז פארגעקומען א שיינע סיום הש"ס אין ישיבה, ווען הבחור החתן שמעי איינהארן נ"ו האט זוכה געווען מסיים צו זיין גאנץ ש"ס.

עס זענען זיך צוזאמגעקומען די תלמידי הישיבה און פילע קרובים און באקאנטע זיך מיטצופרייען מיט די שמחה.

ביים סיום האט צוערשט גערעדט דער מחותן מו"ה משה ארי' שניצלער הי"ו, וואס האט ארויסגעברענגט זיינע דאנק געפילן צום איבערשטן אז ער איז זוכה מיטצוהאלטן נאך א סיום הש"ס אין זיין משפחה, נאכדעם וואס די פריערדיגע קינדער האבן שוין זוכה געווען מסיים צו זיין ש"ס, און גלייכצייטיג געדאנקט דעם איבערשטן אויף די זכ"י צו זיין ביים הייליגן רבי'ן, און דורך דעם זען אזויפיל נחת ביי אלע קינדער.

דערנאך האט דער חתן געמאכט דעם סיום, מ'האט געזינגען ווארעמע ניגונים, און דאן האט גערעדט דער טאטע מו"ה שאול חיים איינהארן הי"ו, מיט לויב און דאנק צום איבערשטן אז זיין זון האט זוכה געווען מסיים צו זיין ש"ס, און מיט דברי ברכה ער זאל ווייטער ממשיך זיין צו לערנען די הייליגע תורה זיין גאנץ לעבן.

דערנאך האט גערעדט דער ראש ישיבה שליט"א, וואס האט גערעדט בשבחו פונעם חשוב'ן חתן וואס האט אויסער זיין התמדות התורה, אויך אסאך געהאלפן אין ישיבה, און איז באקאנט מיט זיינע מדות טובות. ווי אויך אז דער חתן האט דעם ריכטיגן שכל נישט אויסגענוצן דאס געלט פון די עלטערן פאר נארישקייטן, און דערפאר האט ער געבעטן זיינע עלטערן אז ער וויל זיין חתונה זאל פארקומען אין ישיבה, עס זאל נישט קאסטן קיין איבריג געלט.

דער ראש ישיבה שליט"א האט ארויפגערופן נאך עטליכע חתנים וואס זייער חתונה איז געפלאנט פארצוקומען בקרוב אין ישיבה, און יעדער פון זיי האט ארויסגעברענגט זייער שמחה אז זיי קענען האבן א פשוטע חתונה, דער עיקר שמחה איז נאך די חתונה אז מ'איז זוכה אויפצושטעלן א בית נאמן בישראל.

כי טוב סחרה מכל סחורה!

סיום מסכת עירובין, מוצש"ק תולדות הבעל"ט

ווי מער מ'דערנענטערט זיך צום גרויסארטיגן סיום מסכת עירובין, וואס וועט פארקומען א"ה דעם קומענדיגן מוצש"ק פרשת תולדות, ווערן העפטטיגער די צוגרייטונגען צום גאר שיינעם מעמד מיט'ן רייכן פראגראם, אזוי ווי ביי די פריערדיגע גרויסע סיומים, מיט פרישע איבעראונגען.

גאר בקרוב וועט מען א"ה אנהויבן פארקויפן טיקעטס צום מעמד, עס איז ערווארטעט א גרויסער ציבור וואס וועט זיכער שטארק הנאה האבן, און זיך שטארקן מיט'ן לימוד גמרא יעדן טאג חק ולא יעבור.

מער איינצלהייטן איבער'ן סיום וועט נאכפאלגן א"ה. שישו ושמחו בשמחת התורה!

כולל "היכל הקודש" ברסלב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה משה ארי' שניצלער הי"ו

צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון הבחור החשוב שלום נ"ו

מיר זענען שולדיג א גרויסע הכרת הטוב פאר ר' משה ארי' וואס איז אזוי איבערגעגעבן בלב ונפש פאר'ן כולל, זיכער צו מאכן אז די אינגעלייט זאלן קענען לערנען מיט הרחבת הדעת.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די געוואלדיגע זכותים זאל אים ביישטיין ער זאל זען פיל אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט מיט פרנסה בריחה און הרחבת הדעת.

וואונטשן די חברי הכולל

הרב יונה זינגער, יעקב לעזער, שלמה ראטה, שרגא הכהן שטראסער, בניציון יאקאבאוויטש, יחזקאל שארף, הערשי בוים, יעקב איידליס, אלחנן ראטה, ישעי' איידליס, אברהם אייזנער

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצת אמונה", דרשות, ניגונים, סידרי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

מיר וועלן פרובירן בעדי'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

טראמפ אדער ביי'דען?

גאר וויכטיגע וואלו קומען יעצט פאר אין אמעריקע, פאר וועמען זאל מען וועלן? וועט עס טראמפ באווייזן צו מאכן?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 2, 6, 4

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה הלל לעבאוויטש הי"ו, לעיקוואד צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

הפצת הגליון נתנדב

מו"ה שאול חיים איינהארן הי"ו

להצלחה בכל הענינים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com